

Publicerad 2014-01-09 14:41 av entusiasm

Jag vänder om och går i samma stund du slutar stå.

Men flicka lilla
gråter du nu igen?
Vad får dina tårar att rinna
vad får dina kinder att brinna?

Varför är du så ledsen,
söta lilla vän,
när ska du lära dig att
inte sova med
lyset tänd?

Du gråter ännu en gång
vad är det du inte förstår,
att ditt privata moln
bara är synligt
för dig?

Släck din lampa
och vila en stund
låt monstren under sängen
bli din John Blund.

Du svimmar på golvet
och jag vänder mig om.

Du svimmar på golvet
och jag går därifrån.

Du svimmar på golvet
och det är något jag inte förstår

Varför reser du dig och går
när jag inte längre
tittar på?

Är det min närvaro
som slår dig till marken?
Är det min närvaro
som fäller regnet längs din kind?

Kanske är det bättre
för dig
för alla
om ni aldrig mer
behövde
se
mig.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren entusiasm med Poeter.se id #36252 innehar upphovsrätten